

det Fremme, ialtfald paa et andet Trin; men jeg troer heller ikke, Skaden er saa stor; thi jeg troer, at Braadden er taget fra Sagen ved den overdrevne og utilborlige Brug, ja den store Misbrug, man har gjort af den, og jeg troer, hvad der om denne Sag er påseret saavel fra Ministeriets Side som fra Rigsdagens, forlangst er bleven erkjendt og anerkjendt saaledes i Folkets Mening, at det ikke længere for det's Skyld er uundgaelig nødvendigt at søge yderligere at belyse det. Jeg tillader mig derfor at anbefale, at vi nægte det fremsatte Forslag videre Fremme. Det er, som den høitærede Justitsminister har bemærket, klart, at det fremfor noget er et af de Spørgsmaal, som har sin Plads under Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvorledes det hele Monarkiets Hærorganisation skal være, og det er klart, at dette Spørgsmaal ikke foreligger nu, og at det ikke bør ligesom præjudiceres i nogen Retning ved stumpeviis at behandles allerede her. Jeg stemmer derfor derhen, at det gjorte Forslag allerede nu nægtes Fremme.

J. Petersen: Ja, jeg kan i Gæt og Alt samstemme med den ærede Rigsdagsmand for Beile Amts Bde. Valgfreds (Hjort). Det har ogsaa i min Valgfreds været Gjenstand for en meget ivrig Agitation, i Særdeleshed imod mig, fordi jeg fra først af har forestillet mig denne hele Sag som ubetimelig. Jeg har paa ethvert af Sagens Stadier været imod, at den skulde komme videre, og jeg har høvt gode Grunde derfor, som jeg virkelig ogsaa har kunnet udtale for dem, som have været af den modsatte Mening. Sidste Gang tillod jeg mig at antyde, at jeg ikke vilde være imod dette Lovforslags Fremme, med mindre Regjeriingen udtalte bestemte Grunde deri for, at den vilde modsætte sig det. Nu har jeg idag hørt en saadan Udtalelse af den høitærede Justitsminister, og jeg skal derfor med velberaad Hu stemme i mod, at Sagen nyder videre Fremme.

Næe: Jeg troer ogsaa netop, naar en Sag som denne er bleven stillet i et falsk Lys, og for Valgerne i forskjellige Kredse er bleven benyttet som et urigtigt Agitationsmiddel, vi da skulle have den Agtelse for vor Stilling ligeoverfor Valgerne, skulle have den Tro paa Valgernes Tillid til os som dem,

der repræsenterer dem paa Rigsdagen, at vi ikke af Hensyn til en saadan falsk Fremstilling vilge tilbage for Sagens sande Stilling, for den Pligt, som der heri maatte påaligge os, og den troer jeg nu, som allerede tidligere udtalt, er, ikke at komme, mindst for nærværende Tid, ind paa Undersøgelsen og paa Lovgivningsordningen af et Spørgsmaal, der jo i flere Henseender har sin betænkelige Side. Jeg troer allerede, at dette sees af den Maade; hvorpaa Lovforslaget er affattet; thi det synes mig, at der i Loven, om ikke just i Ordene, saa dog imellem Linjerne tales om eller tænkes paa en saadan affondret Deel af den danske Armee, der skulde kunne bruges i det tydske Forbunds Tjeneste, netop Noget, som jo Tydskerne særdeles gjerne ønske, fordi de saa til enhver Tid vide, at de have et bestemt, saakaldet tydsk Element at raade over i den danske Armee, men paa den anden Side Noget, som vi Danske, naar vi ikke ville gjøre os virkelig afhængige af det tydske Forbund, paa det Bestemteste maade modsætte os, og derfor troer jeg, i det Hele taget, at det er i Danmarks Interesse, navnlig for Tiden, at lade dette Spørgsmaal staae aabent og ikke at give det tydske Forbund ved vore Forhandlinger om en Gjenstand, der dog ikke kan finde sin Afgjørelse, Noget at hænge sig paa, hvilket især, hvis der i den nærmest foreliggende Tid skulde udbrøde Krig, kunde være til Danmarks egen Skade. Jeg troer, at det er med al Fryd, at Sagen af Regjeringen er ønsket tilbageviist, og at der, det er sleet allerede paa nærværende Trin af da Sagen, hvor der kun er Spørgsmaal om det's Fremme, er al Grund for Rigsdagen til heri at slutte sig til Regjeringen.

Hjort: Efter hvad den ærede Justitsminister har udtalt, skal jeg gaae over til at stemme for, at Sagen nægtes Fremme; men jeg kunde dog ønske at anføre nogle af de Grunde, hvorfor den efter min Mening bør nægtes Fremme. Jeg troer for det Første, at det er vist, at Folketemningen er aldeles imod, at danske Tropper skulle sendes til den tydske Forbunds Hær, for at deeltage i en reen tydsk Krig, og jeg troer, at denne Stemning, efter Alt hvad man kan erfare, er saa almindelig og saa levende, at man tør sige, at det er